

dr. sc. MARIJA HAJDIĆ □ Gradski muzej Korčula, Korčula

sl.1. Istočno pročelje palače Gabriellis,
15. – 16. stoljeće

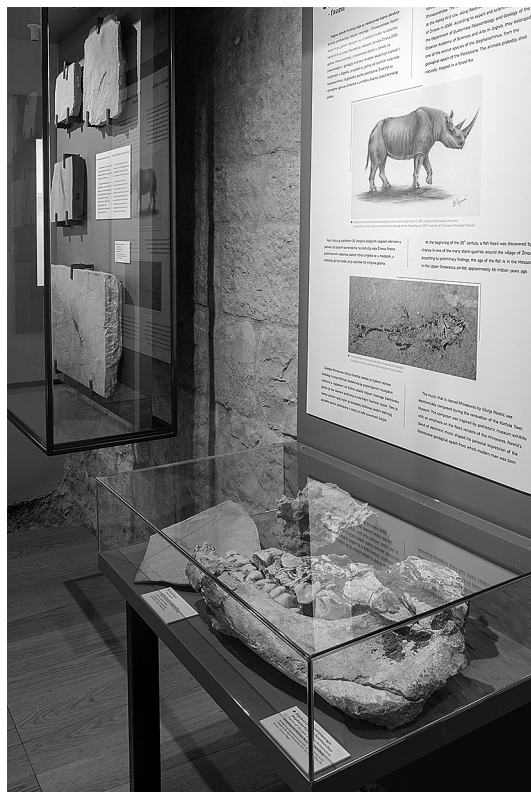
Svečano otvorenje obnovljenoga Gradskog muzeja Korčula priređeno je 24. srpnja 2021. Muzej su otvorili župan Dubrovačko-neretvanske županije Nikola Dobroslavić, gradonačelnica grada Korčule Nika Maroević Silić, ravnateljica Muzeja Marija Hajdić i kustosica Sani Sardelić. Otvorenju Muzeja prisustvovala je Melanija Milić, zamjenica župana Dubrovačko-neretvanske županije i zamjenik župana Dubrovačko-neretvanske županije Joško Cebalo te Antun Baće, tadašnji pročelnik Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture u Dubrovniku. Za tu je prigodu istočno pročelje palače Gabriellis, u kojoj je Muzej smješten, bilo je svečano osvjetljeno. U glazbenom dijelu programa nastupili su Zrinka Bakić, Lucija Botica, Maja Duhović, Frano Fabris, Marija Žanetić i Marija Kristina Tomić.

Svečanom kulturnom događaju nazočili su brojni sudionici višedesetljetnog posla građevne obnove i uređenja novoga stalnog muzejskog postava. U sklopu programa razgledana je obnovljena palača i novi stalni muzejski postav. Faze graditeljskih radova obnove projicirale su

se na ekranu u južnoj prostoriji prizemlja Muzeja. Događanje su popratili mediji – novinari i TV studio HRT-a.

Oduševljena publika koja je u kulturnom programu otvorenja uživala i radovala se završetku građevne obnove i uređenja muzejskog prostora potvrda je kako je svečano otvorenje obnovljenog Muzeja bio važan kulturni događaj. U pratnji gradonačelnice Korčule Nike Silić Maroević i predsjednice Gradskog vijeća Grada Korčule Marije Šegedin, te djelatnicâ Muzeja, uz stručno vodstvo ravnateljice Marije Hajdić, uoči svečane sjednice Gradskog vijeća Grada Korčule, održane uz proslavu Dana grada Korčule i njezina zaštitnika sv. Todora, predsjednik RH Zoran Milanović posjetio je obnovljeni Gradski muzej.

S ponosom ističemo pohvale predsjednika RH Zorana Milanovića za obnovu zgrade i novi stalni muzejski postav izrečene u prigodnom govoru na svečanoj sjednici Gradskog vijeća Grada Korčule i zapisane u knjizi dojмова Gradskog muzeja. Istaknuo je kako je mali muzej konceptijski uređen i građevno obnovljen te opremljen

sl.2. Pogled na arheološku zbirku u suterenu palače Gabriellis

sl.3. Pogled na prirodoslovnu zbirku u suterenu palače Gabriellis

sl.4. Pogled na arheološku zbirku u suterenu palače Gabriellis

na način da se grad Korčula može dičiti takvim muzejom. Predsjednikove riječi doprle su putem medija do brojnih građana Hrvatske i izvan nje. Pohvala su za uloženi trud i poticaj na daljnje promišljanje razvoja muzejske djelatnosti Gradskog muzeja Korčula.

Gradski muzej Korčula smješten je u palači Gabriellis, na glavnom trgu stare gradske jezgre, nastale u 15./16. stoljeću spajanjem prethodno razdvojenih građevinskih čestica u cjelinu. Postojeća se građevina sastoji od podruma (suterena – ima izlaz na sjever i jug), prizemlja, tri kata i potkrovlja i vrijedan je primjer arhitekture u kojoj se prepoznaje više povijesnih razdoblja. Istočno pročelje s četverodijelnim prozorima i centralnim, bogato dekoriranim balkonom bitan je element glavnog trga.

Građevnu obnovu palače Gabriellis i uređenje novoga muzejskog postava inicirala je danas umirovljena bivša ravnateljica Muzeja, muzejska savjetnica dr. sc. Alena Fazinić, tada ujedno i članica Poglavarstva grada Korčule. Sredstva za izradu projekta obnove palače Gabriellis osigurali su Ministarstvo kulture RH i Grad Korčula 1998. godine. Gradski muzej sklopio je s poduzećem Arhitekt d. o. o. iz Splita ugovor o izradi snimke postojećeg stanja zgrade i projekta obnove. U tom razdoblju briga o korčulanskoj graditeljskoj baštini povjerena je Ministarstvu kulture – Konzervatorskom odjelu Split. S obzirom na teritorijalnu pripadnost Korčule Dubrovač-

sl.5. Lombardska psefizma, 3. st. pr. Kr. gipsani odjev. Najstariji pisani spomenik o podjeli zemlje čiji se original se čuva u Arheološkom muzeju u Zagrebu.

sl.6. Pogled na sjevernu izložbenu prostoriju prvog kata palače Gabriellis: Korčula u srednjem vijeku

sl.7. Pogled na sjevernu izložbenu prostoriju prvog kata palače Gabriellis: Korčula u srednjem vijeku

sl.8. Pogled na sjevernu izložbenu prostoriju prvog kata palače Gabriellis: Korčula u srednjem vijeku

sl.9. Pogled na maketu urbanog središta Korčule s mogućnošću osvjetljavanja najznačajnijih građevina

sl.10. Pogled na izložbenu dvoranu na južnom dijelu prvog kata palače Gabriellis

ko-neretvanskoj županiji, Ministarstvo kulture – Konzervatorski odjel Dubrovnik postaje nadležan za korčulanske spomenike. Poduzeće Arhitekt d. o. o. odustalo je od ugovorenog posla. Grad Korčula potom, 2004. godine, sklapa ugovor o izradi projekta obnove palače Gabriellis s arhitektom Draženom Colnagom iz Splita.

Idejno rješenje projekta rekonstrukcije palače Gabriellis, za koji je Konzervatorski odjel Dubrovnik dao suglasnost 2007., i glavni projekt rekonstrukcije palače Gabriellis izradio je arhitekt Dražen Colnago 2009. godine. Za glavni projekt dobivena je Potvrda glavnog projekta (klasa: 360-02/10-03/111, ur. broj: 2117/1-23/2-1-11-12, 14. 02. 2011.). Produženje važenja potvrde glavnog projekta izdano je 5. veljače 2013. (klasa: 360-02/13-03/08, ur. broj: 2117/1-23/2-1-13-2) te su započeti poslovi sanacije terase potkrovlja na zapadnom dijelu zgrade. Izvedbeni projekt građevne obnove palače Gabriellis izradio je 2017. arhitekt Ivo Vojnović, s kojim smo zajedničkom suradnjom došli do konačnog rješenja rekonstrukcije palače.

O povijesti osnutka i rada Gradskog muzeja Korčula

Palača Gabriellis je od sredine 19. stoljeća do danas kulturno središte Korčule. Njezina je unutrašnjost više puta pregrađivana. Pritom su se mijenjale razine podova i stropova, otvarali i zatvarali prozori i vrata. Najljepši dio palače Gabriellis – prostrani drugi kat, bio je namijenjen reprezentativnim sadržajima. Potkraj 19. stoljeća Mihovil Depolo projektirao je nerealiziranu pregradnju palače za smještaj pošte, ureda mjesnog poglavarstva i za stambeni dio.

Od 1910. do početka Drugoga svjetskog rata zgrada je u vlasništvu građana talijanaškoga političkog opredjeljenja koji su u njoj imali kulturno središte „Circolo”. Tada su promijenjene međukatne konstrukcije i podignuto novo unutrašnje stubište, a zgrada je povišena betonskom dogradnjom.

Prvi do sada poznati nacrt glavnoga istočnog pročelja palače izradili su polznici bečke Visoke tehničke škole – Odjela za graditeljstvo 1915. godine. Dokumentirano je na razglednicama iz prve polovici 20. stoljeća te na

fotografiji Ćirila Metoda Ivekovića s početka 20. stoljeća. Nakon završetka Drugoga svjetskog rata palača Gabriellis proglašena je općenarodnom imovinom.

U kolovozu 1947. Narodni odbor grada Korčule odlučuje osnovati muzej i smjestiti ga u palaču Gabriellis. Muzejom je trebao upravljati Prosvjetni odbor Narodnog odbora grada Korčule, na čelu kojega je tada bio počasni konzervator Ante Jeričević. Adaptacija palače za muzejski prostor započela je 1949., a dovršena je 1957. Rekonstrukciju i adaptaciju palače organizirao je i vodio tadašnji počasni konzervator i upravitelj muzeja Stijepo Ivančević.

Nacrt Kulturno-historijskog zavoda sa sjedištem u Korčuli iz 1946., prema ideji dr. Vinka Foretića, sadržavao je osnovne smjernice osnutka i razvoja kulturnih javnih ustanova grada. Prijedlog o osnutku muzeja iz iste godine usmjeren je na prikupljanje građe i formiranje muzejskih zbirki. Važnu ulogu u stvaranju muzeja imali su povjesničar dr. Vinko Foretić, korčulanski opat don Ivo Matijaca, povjesničar umjetnosti dr. Cvito Fisković i prvi upravitelj muzeja Stijepo Ivančević.

Gradski muzej Korčula otvoren je 17. kolovoza 1957., a samostalna ustanova postaje 1977.

U obnovljenoj palači smještaju se muzejske zbirke i ured. Muzejsku je koncepciju 1956. godine osmislio dr. sc. Cvito Fisković. Prostor potkrovlja zgrade uređuje se 1966. i 1967.

Do kraja 1980-ih godina služio je za povremene izložbe, no nadležni konzervatori kontinuirano naglašavaju trošnost zgrade i potrebu njezine obnove. Krovna je konstrukcija izmijenjena 1984. i 2000., a to je bio preduvjet za nastavak rada muzeja.

Godine 1953. dr. sc. Cvito Fisković iznio je stajalište kako adaptacija zgrade nije bila konzervatorski zahtjevna jer nije bila sačuvana izvorna podjela prostorija. Prizemlje muzeja bilo je podijeljeno na tri izložbena prostora. Kamene stube bile su položene uz unutrašnji pregradni zid hodnika u sjeverozapadnom dijelu i povezivale su prizemlje s prvim katom muzeja. Gornjim se katovima palače prije pregradnje prilazilo vratima iz ulice Mirošević, no ona su u pregradnji zazidana i preuređena u prozor. Još u prvoj polovici 20. stoljeća prizemlje je bilo odvojeno od katova. Na prvom katu muzeja, u istočnom dijelu, bile su dvije izložbene prostorije i uredski prostor u sjeverozapadnom dijelu zgrade, a na drugom su katu i danas tri izložbene prostorije. U sjeverozapadnom dijelu potkrovlja i danas je ambijentalna kuhinja, a u istočnomu je bila dvorana za povremene izložbe, danas stalni muzejski postav. Sjeverni dio potkrovlja danas je uređen za ured, biblioteku i manji depo. Posebnost namjene zgrade od 1950-ih godina vezana je za prikupljanje, očuvanje i prezentaciju muzejskih predmeta i zbirki, za održavanje povremenih muzejskih izložaba i drugih kulturnih događaja, za omogućivanje pojedinačnih posjeta Muzeju i posjeta polaznika odgojnih i obrazovnih ustanova, za

posjete organiziranih grupa, posjete novinara i snimatelja te za druge vrste komunikacije s javnošću, a sve s ciljem popularizacije muzejske djelatnosti.

U proteklim desetljećima provedena konzervatorska istraživanja rezultirala su novim otkrićima o zgradi i važnosti muzejske prezentacije njezina povijesnog razvoja i arhitektonskih vrijednosti, što je i ostvareno. Potvrdila su kako je sama palača vrijedan muzejski eksponat. Nakon konzervacije interpretativnim su tekstovima na hrvatsko- i engleskom jeziku te slikama muzeološki prezentirani sačuvani elementi njezina povijesnog razvoja i to: niše za nužnik i nužnici u prizemlju i u ambijentalnoj kuhinji, oslikane drvene grede i zidni oslik izložbenih prostorija na reprezentativnome drugom katu, niša za cisternu i cisterna, sustav opskrbe zgrade vodom, balkon, peta luka koji se nekad pružao od drugoga do trećeg kata, niša s krunom bunara sa žljebovima i šupljina kroz koju se voda iz cisterne u prizemlju dovlačila na prvi kat i drugi elementi.

Konzervatorska istraživanja palače Gabriellis

Na temelju konzervatorskog elaborata za obnovu palače Gabriellis što ga je izradio Ivo Vojnović i uputa nadležnoga konzervatorskog odjela, poduzeće Probik d. o. o. iz Korčule 2002. provodi konzervatorsko-restauratorska istraživanja u palači Gabriellis. Suglasnost na izvještaj o provedenim istraživanjima izdao je Konzervatorski odjel u Dubrovniku u travnju 2003. Konzervatorsko-restauratorska istraživanja slojeva zidnog oslika na južnome i istočnom zidu drugog kata te u zapadom dijelu prvog kata palače Gabriellis provela je restauratorica Milena Grego-Njakara 2004. godine. Hrvatski restauratorski zavod iz Zagreba, restaurator Ivan Srša, 2006. proveo je konzervatorsko-restauratorska istraživanja radi stjecanja spoznaje o vertikalnoj podjeli građevine te dostavio *Izvještaj o dodatnim konzervatorsko-restauratorskim istraživanjima graditeljskih mijena.*

Nakon izrade arhitektonske snimke južne prostorije prizemlja s položajem oslikanih greda koju je napravilo poduzeće Apokrif d. o. o. iz Splita, Obrt za restauraciju Neorestaura iz Splita poslao je ponudu za konzervatorsko-restauratorski postupak na gredama s renesansnim oslikom. Grede su demontirane i proveden je postupak fumigacije – uništavanja insekata plinom. Nemaju nosivu funkciju, a postavljene su na plafon južne prostorije prizemlja Muzeja, prema projektu Iva Vojnovića. Radove je obavio Obrt za restauraciju namještaja Depolo.

U travnju 2018. Obrt za restauraciju Neorestaura iz Splita, konzervatorica-restauratorica Danijela Skelin provela je konzervatorsko-restauratorska istraživanja zidnih oslika i žbuke u unutrašnjosti palače Gabriellis i dostavila *Izvještaj o konzervatorsko-restauratorskim istraživanjima zidnih oslika i žbuke u unutrašnjosti palače Gabriellis u Korčuli,* za koji su konzervatori dali suglasnost. Grad Korčula ugovorio je radove konzervatorsko-restauratorske obnove zidnog oslika koji je muzeološki prezentiran

sl.11. Pogled na kulturno – povijesnu zbirku, sjeverni dio drugog kata palače Gabriellis

sl.12. Model trabakule, 19. stoljeće, Korčula

sl.13. Pogled na kulturno – povijesnu zbirku, sjeverni dio drugog kata palače Gabriellis

u novom stalnom postavu Muzeja. Tijekom 2020. i 2021. pod nadzorom i uz suglasnost Konzervatorskog odjela u Dubrovniku provedeni su konzervatorsko-restauratorski radovi na osliku i muzeološki je prezentiran barokni sloj. Radove je obavila Umjetnička radionica „Šarena jezera“ iz Močića.

U travnju 2018. Polinom d. o. o. iz Splita kao izvođač građevinskih i obrtničkih radova u postupku rekonstrukcije palače Ismaellis – Gabriellis, kojega je Grad Korčula izabrao na temelju otvorenog postupka javne nabave radova, roba i usluga te provedbe projektnih natječaja, započeo je ugovorene graditeljske radove rekonstrukcije palače Gabriellis na temelju Izvedbenoga arhitektonsko-građevinskoga projekta rekonstrukcije zgrade Gradskog muzeja Korčula. Stručni nadzor radova povjeren je ovlaštenim inženjerima Nevenu Kunjašiću i Josipu Budimiru te Jeroslavu Šegedinu, a projektni nadzor vodio je Ivo Vojnović.

U potpunosti je obnovljena kamena struktura istočne fasade. Klesanci od kojih je ona podignuta zablitali su

novim sjajem, a posebno se ističe dekorativni balkon palače ukrašen vrsno klesanom rozetom i obiteljskim grbovima.

Tijekom 2021. Alfaplan d. o. o. iz Dubrovnika kao izvođač graditeljskih i obrtničkih radova u postupku rekonstrukcije palače Ismaellis – Gabriellis, kojega je Grad Korčula izabrao na temelju otvorenog postupka javne nabave radova, roba i usluga te provedbe projektnih natječaja, završio je ugovorene građevinske radove druge faze rekonstrukcije palače Gabriellis.

Na temelju otvorenog postupka javne nabave radova, roba i usluga te provedbe projektnih natječaja, Grad Korčula raspisao je natječaj za izvođača javne nabave namještaja (opreme), za građevinsko-obrtničke radove, nabavu multimedijske opreme, elektroinstalacijske radove i opremu te za odabir izvođača termoinstalacijskih radova. Nositelji poslova opremanja, poduzeća D2D – Poslovni interijeri iz Zagreba, Korčulaingenering iz Korčule, HUST d. o. o. iz Svete Nedjelje i Controlproject iz Splita, obavili su poslove opremanja prostora.

Djelatnici Muzeja pružili su pomoć u organizaciji i provedbi poslova opremanja radnih i izložbenih muzejskih prostora tvrtki D2D – Poslovni interijeri, kao i tvrtki HUST d. o. o., zaduženog za nabavu multimedijske opreme.

Izvedbeni projekt nosive konstrukcije izradio je Neven Kunjašić. Drveninu je projektirao arhitekt Ivo Vojnović, a u sklopu ugovorene prve faze građevinskih radova izradio ju je Polinom d. o. o. S obzirom na to da izvođač Polinom d. o. o. nije potpuno kvalitetno izveo sve radove, u zgradu je kroz prozorske otvore i otvore vrata prodirala kiša, zbog čega je Biloš d. o. o., uz suglasnost projektanta Iva Vojnovića i nadzor Jeroslava Šegedina, obavio potrebne zahvate kako bi se spriječio prodor kiše i vlage u zgradu i postavio oluk. Tada je ujedno sanirana i zapadna fasada palače Gabriellis.

Unutrašnji prostori zgrade, tj. palače Gabriellis – obnovljenog Muzeja, uređeni su prema projektu uređenja i opremanja unutrašnjih prostora koji je izradila Arhitektonska radionica centar iz Splita. Prema projektu izvedbe električnih instalacija i uređenja unutrašnjih prostora, postavljena su nova rasvjetna tijela te vodne instalacije. Uvedena je nova telefonska i mrežna instalacija te centrala za upravljanje sustavom multimedije. Prema N&N PROJEKTU Nenada Delaša, Split, u prostoriji za sprinkler-stanicu instalirana je oprema za vatrodjavu. U svim je dijelovima zgrade instalirana vatrodjavna i protupožarna oprema (šest hidranata i sprinkler sustav). Inspektorat unutarnjih poslova koji obavlja poslove zaštite od požara (prati stanje i pojave iz područja zaštite od požara na području policijske uprave Dubrovačko-neretvanske županije) dao je suglasnost na izvedbu protupožarnog sustava. Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine nakon izvršenoga tehničkog pregleda zgrade u svibnju 2021. izdalo je uporabnu dozvolu za korištenje palače Gabriellis.

Stanje zgrade i način korištenja prostora prije građevne rekonstrukcije 2018.

Građevna obnova oronule palače Gabriellis i suvremeni način prezentacije muzejskog postava koji slijedi povijesnu nit prepoznati su kao prioritet lokalne i šire zajednice. Gradski muzej Korčula svojom je tradicijom okosnica razvoja kulturnog turizma u zajednici i središnja kulturna ustanova tog područja. Oronulost zgrade negativno se odražavala na stanje muzejskih predmeta u izložbenim prostorima i prostorima za čuvanje muzejskih predmeta.

Nakon provedenih konzervatorskih istraživanja te uvidom u stanje zgrade, a na temelju zajedničkih dogovora između konzervatora savjetnika Želimira Laszla, tadašnjeg zaposlenika Muzejskoga dokumentacijskog centra, i konzervatora iz nadležnoga Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture RH u Dubrovniku te muzejskih djelatnika, 2002. preporučeno je zatvaranje izložbenih prostorija na prvom katu. To je utjecalo na smanjenje broja stalno izloženih predmeta i zbirki. Slijedom navedenih

okolnosti, brodograđevna je zbirka preseljena u sjeverozapadnu izložbenu dvoranu drugog kata. Skućenost prostora nije omogućivala izlaganje cijele zbirke. Arheološka zbirka prezentirana je u manjoj izložbenoj dvorani prizemlja i u ostakljenoj vitrini na odmoru prvog kata. Od 2001. do 2018. u oronuloj izložbenoj dvorani namijenjenoj povremenim izložbama na istočnom dijelu prvog kata palače godišnje se priređivalo pet i više izložaba u organizaciji i suorganizaciji Gradskog muzeja.

Prema nalogu konzervatora iz nadležnoga Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture u Dubrovniku, počevši od 2000., četiri su puta provedena konzervatorska istraživanja. Sinopsis stalnog postava Gradskog muzeja Korčula koji je izradila Alena Fazinić sadržan je u Konzervatorskom elaboratu palače Gabriellis što ga potpisuje Ivo Vojnović.

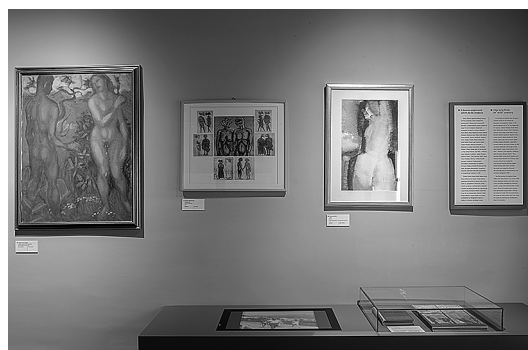
Nakon uvida u stanje građe konzervator savjetnik Željko Laszlo 2001. izrađuje elaborat *Mišljenje o stanju zaštite i preventivne zaštite muzejske građe i prijedlozi za njihovo poboljšanje* u Gradskom muzeju Korčula. Kao autor rješenja namjene muzejskih prostora sudjeluje u izradi *Idejnog rješenja projekta građevne obnove palače Gabriellis – Gradskog muzeja Korčula* potrebnoga za izradu spomenutoga idejnog rješenja.

Rad na izvedbi koncepta novoga stalnog postava Gradskog muzeja Korčula

Grad Korčula u kolovozu 2017. osnovao je Stručnu radnu skupinu za izvedbu novoga stalnog postava Gradskog muzeja sa zadaćom izrade muzeološkog koncepta te izvedbe i muzeološke prezentacije arhitektonskih vrijednosti palače Gabriellis nakon predstojeće rekonstrukcije Muzeja i praćenja njegove realizacije u sastavu. U Stručnu radnu skupinu imenovani su: dr. sc. Marija Hajdić, ravnateljica Gradskog muzeja – voditeljica skupine; Ivo Vojnović, direktor Ureda Vojnović d. o. o.; Elsie Ivancich Dunin, prof. emeritus, etnokoreologinja; dr. sc. Damir Tulić, pročelnik Odsjeka za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Rijeci; dr. sc. Dinko Radić, ravnatelj Centra za kulturu Vela Luka; Tonko Barčot, voditelj Arhivskoga sabirnog centra Korčula – Lastovo; Sani Sardelić, kustosica Gradskog muzeja Korčula; Marija Radovanović, etnologinja i povjesničarka umjetnosti te Željko Laszlo, prof., umirovljeni konzervator savjetnik.

Na temelju javnog poziva za odabir projektanta uređenja unutrašnjih prostora palače Gabriellis, Grad Korčula kao projektanta izabire Arhitektonsku radionicu centar iz Splita.

Stručna radna skupina za izvedbu muzeološkog koncepta novoga stalnog postava Gradskog muzeja održala je pet radnih sastanaka na kojima su definirana pitanja muzeološkog koncepta novoga stalnog postava i done-sene stručne smjernice za njegovu likovnu koncepciju kao temelj projektiranja, uređenja i opremanja, a ta je zadaća povjerena Arhitektonskoj radionici centar iz Splita.

sl.14. Pogled na ambijentalno izloženo pokućstvo salona iz 19. stoljeća ranije u palači obitelji Boschi u Korčuli i klavirčembalo Ivana Boschia, radionica Nannette Streicher – Stein, Beč, 1819. godina

sl.15. Tanjur s grbom Trojedne Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije iz obitelji Dmitra Ivančevića, SAD, 1880-ih.

sl.16. Pogled na izložke iz Memorijalne zbirke Petra Šegedina i Likovne zbirke 19.-20. stoljeća, izložbena prostorija na sjevernom dijelu drugog kata palače Gabriellis

Muzeološki koncept novoga stalnog postava, zajedno s recenzijama, predstavljen je Ministarstvu kulture i medija RH odnosno Hrvatskome muzejskom vijeću koje ga je prihvatilo u ožujku 2019. U ime Gradskog muzeja Korčula muzeološki koncept novoga stalnog postava Hrvatskome muzejskom vijeću predstavila je kustosica Sani Sardelić, a u ime Arhitektonske radionice centar Petra Ivanišević Brzulja. Recenzije koncepta napisali su Nataša Mataušić, tada kustosica Hrvatskoga povijesnog muzeja u Zagrebu i Miroslav Gašparović, tadašnji ravnatelj Muzeja za umjetnost i obrt iz Zagreba.

Arhitektonski projekt novoga stalnog postava izradila je Arhitektonska radionica centar, a muzeološki koncept potpisuju Marija Hajdić, Dinko Radić, Sani Sardelić i Tonko Barčot. Izrađena je valorizacija kretanja, popis audiosadržaja te popis izloženih predmeta koji su, zajedno s izvedbenim projektom uređenja i opremanja Gradskog muzeja, dostavljeni Ministarstvu kulture i medija RH kao dokumentacija koju je trebalo izraditi radi dobivanja odobrenja novoga muzeološkog koncepta od Hrvatskoga muzejskog vijeća.

Grafički projekt uređenja novoga stalnog postava i njegovu izvedbu realizirao je Pro dizajn d. o. o., s kojim je Grad Korčula sklopio ugovor. Tijekom realizacije poslova što ih je Grad Korčula ugovorio s tvrtkom D2D Poslovni interijeri dostavljeni su podatci vezani za izradu lente s povijesnim događajima te napisa na maketama stare gradske jezgre Korčule i otoka Korčule na hrvatskome i engleskom jeziku.

Tekstovi na interpretativnim panoima i legendama uz muzejske predmete prevedeni su na engleski. U sklopu izrade projekta tvrtki D2D Poslovni interijeri dostavljani su traženi podatci, dimenzije muzejskih predmeta za potrebe izrade vitrina te vizualni materijal.

Budući da je arheolog Dinko Radić u kolovozu 2020. odustao od sudjelovanja u projektu, dogovorene poslove realizacije postava Arheološke zbirke nastavila je kustosica arheologinja Marta Kalebota, koja ih je nastavila raditi i u 2021. godini.

Za novi stalan postav Gradskog muzeja Korčula, kako je utvrđeno u muzeološkom konceptu novoga stalnog po-

stava, Centar za kulturu Vela Luka ustupio je dio čeljusti fosila *Stephanorhinus hemitoechus*, koji je prije 15 godina izdvojen iz koštane breče na području grada Korčule (uvala Rasohatica na području Žrnova – Postrane).

Sve gradske vlasti, bez obzira na političku pripadnost, zdušno su podupirale građevnu obnovu palače Gabriellis, kao i uređenje muzejskog postava, jednako kao i vijećnici Gradskog vijeća Grada Korčule. Nakon odobrenja projektne dokumentacije i projekata koje je prethodno prihvatila muzejska struka, što je postignuto zajedničkim naporima djelatnika Muzeja, Grada Korčule, Dubrovačko-neretvanske županije, Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture Dubrovnik i Ministarstva kulture i medija RH i agencije KORA d. o. o., započela je građevna obnova.

Sredstva za građevnu obnovu i opremanje radnih i izložbenih prostora palače Ismaellis -Gabriellis osiguravana su iz proračuna Grada Korčule, Ministarstva kulture i medija RH, Dubrovačko-neretvanske županije, a ponajviše iz europskih strukturnih i investicijskih fondova – Operativnog programa *Konkurentnost i kohezija* – projekta *Ruralna poučna, kulturno-etnografska turistička atrakcija*, unutar kategorije kulturna baština. Projektu su priključeni rekonstrukcija i opremanje Zavičajne kuće Dubrovačkog primorja u Slanom te gradnja i opremanje Muzeja zlata i srebra Smokvice. Riječ je o integriranom razvojnom programu utemeljenom na obnovi kulturne baštine kojemu je cilj stvaranje integralne kulturno-turističke destinacije. Osim građevinskih radova i opremanja objekata, sredstvima projekta omogućen je besplatan pristup internetu za posjetitelje te dostupnost sadržaja digitalnim putem. Nositelj projekta je Dubrovačko-neretvanska županija. Partneri projekta su DUNEА, Grad Korčula, KORA, Općina Smokvica, Općina Dubrovačko Primorje, Općina Mljet, Hrvatski restauratorski zavod, Sveučilište u Dubrovniku, TZ Dubrovačko-neretvanske županije, obrt Restauriranje namještaja Depolo i Dominium Travel. Vizualni identitet projekta i budućega turističkog proizvoda nosi tržišno ime *Putevima prošlosti*.

U sklopu istog projekta izrađeni su Marketinški plan Gradskog muzeja Korčula i novi marketinški sadržaji: vodiči po Muzeju i promotivni letak na hrvatskome i engleskom jeziku, čiji dizajn potpisuje dizajnerica Tonka Lujanac. Veliku zaslugu u organizaciji i provedbi radova obnove ima bivši korčulanski gradonačelnik Andrija Fabris. Obrt za restauraciju Depolo, čiji je vlasnik Mihovil Depolo, uz pomoć muzejskih djelatnika obavio je fizički posao uređenja novoga stalnog muzejskog postava.

Muzejska građa danas je podijeljena na ove muzejske zbirke: Zbirku kamenih grbova i natpisa, Prirodoslovnu zbirku, Arheološku zbirku, Brodograđevnu zbirku, Zbirku starih razglednica, Zbirku starih fotografija, Muzičku zbirku, Zbirku starih knjiga, Etnografsku zbirku, Kamenoklesarsku zbirku, Zbirku likovnih djela, Memorijalnu zbirku Petra Šegedina, Pomorsku zbirku, Povijesnu zbirku,

Zbirku dječjih igračaka, Zbirku NOB-a, Zbirku namještaja, Zlatarsku radionicu Marinović, Zbirku umjetničkog obrta, Zbirku upotrebni predmeta.

Uređenje novoga stalnog postava slijedi kronološku koncepciju muzeološki prezentiranu na suvremeni način i upotpunjenu novim muzejskim predmetima.

Gradski muzej Korčula skuplja, čuva, istražuje i javnosti predstavlja predmete, zbirke i pojave vezane za kulturu, tradiciju i povijest grada i otoka Korčule. Služenje lokalnoj zajednici, lokalnom stanovništvu te očuvanje baštine i očuvanje sjećanja za područje grada i otoka – njegova je primarna zadaća. Istodobno, Muzej svojim djelovanjem nastoji obogatiti turističku ponudu grada i otoka Korčule te tako sudjeluje i pridonosi razvoju najvažnije djelatnosti Korčule – turizma. Muzej stručno pomaže i ostalim privatnim i javnim zbirkama u gradu i na otoku Korčuli.

Muzej djeluje u palači Gabriellis, a svoje aktivnosti nastoji proširiti i izvan palače. Suradnjom s obrazovnim ustanovama popularizira kulturnu baštinu i izgrađuje pozitivan odnos mladih generacija prema svim vrstama naslijeđa. Sve što je vezano za baštinu otoka i grada Korčule predmet je muzeološkog zanimanja.

Šetnjom kroz izložbene prostore Muzeja, jedinstvenoga na bližem području, doživljavate kulturnu i gospodarsku prošlost Korčule od prapovijesti do danas.

Autori rješenja unutrašnjeg uređenja stalnog postava polazili su od spoznaje da je osim samih izložbenih predmeta nužno muzeološki prikazati povijesni razvoj interijera palače i ukloniti neprimjerene dogradnje iz 20. stoljeća. Prepoznavanje sloja koji se treba očuvati i istaknuti nije bio lak zadatak. Prema novome muzeološkom konceptu stalnog postava Gradskog muzeja Korčula, za izložbenu je namjenu u palači Gabriellis predviđeno devet prostorija.

Građevni radovi i radovi opremanja Muzeja trajali su četiri godine. Međukatne konstrukcije sukladne su namjeni palače. Na plafon su postavljene drvene grede. Muzejski su prostori opremljeni novom opremom i multimedijским sadržajima. Infopult je ujedno i suvenirnica. Muzejski posjetitelji u suvenirnici mogu kupiti muzejske publikacije, magnete, privjeske, slikovnice nadahnute korčulanskim naslijeđem, slikovnicu autorice Sani Sardelić *Marko Polo* u izdanju Gradske knjižnice „Ivan Vidali” iz Korčule, preslike povijesnih prikaza Korčule, nakit s motivima korčulanske moreške i druge predmete nadahnute korčulanskom baštinom.

Tijekom najnovije pregradnje palače prostor nekadašnje cisterne i skladišta u suterenu adaptirani su za smještaj Arheološke i Prirodoslovne zbirke. Prezentirana živa stijena dokaz je organskog izrastanja Korčule. Simulira morsko dno na kojemu su izloženi podvodni arheološki nalazi. Sadržaj prezentacije omogućuje uvid u nastanak otoka Korčule i Pelješkog kanala kojim se plovilo od najranijeg vremena i koji je ujedno bio trgovački put.

Prirodoslovna zbirka sastoji od florealnih fosila i fosila ribe iz mezozoika, točnije iz krede, starih 65 milijuna godina. Doživljaj Prirodoslovne zbirke u kojoj je čeljust nosoroga (*Stephanorhinus hemitoechus*) iz razdoblja srednjega do gornjeg pleistocena, od 500 do 40 000 godina pr. Krista, oplemenjen kompozicijom Silvija Foretića *Rhinoceros*.

U tom dijelu postava izloženi su nalazi iz Arheološke zbirke koji potječu od prapovijesti do kasne antike i ranog kršćanstva – kameni noževi, keramičke posude s lokaliteta Vela spila i Badija, kao i uvezene grčke posude iz 3. stoljeća pr. Krista, pronađene u grobovima nekropole u Lombardi, a među njima se ističe lekit s reljefnim prikazom mitološke teme.

Na lenti uz stubište hodnika istaknuti su bitni povijesni događaji za grad i otok Korčulu od 4. stoljeća pr. Krista do kraja 20. stoljeća. Muzejski su prostori obogaćeni skulpturama Trpimira Ivančevića *Ribar* i Ivana Jurjevića Kneza *Seljanka* i *Kamenoklesar*, a to su motivi tipičnih otočnih zanimanja.

U sjevernoj izložbenoj prostoriji prizemlja izloženi su kopija Lumbardske psefizme te fotografije ulomaka psefizme pronađenih tijekom nedavnih arheoloških istraživanja; kameni natpisi od antike do 18. stoljeća; grbovi Korčule koji svjedoče o tadašnjim povijesnim zbivanjima; reljefi s motivom pletera iz 11. stoljeća koji potječu iz Žrnova i Korčule; ulomak oltarne pregrade – najstariji građevni ostatak Korčule te natpis Hrvatsko-Ugarskog Kraljevstva iz 1358., jedno od malobrojnih sačuvanih svjedočanstava toga povijesnog razdoblja. Na grbu Korčule iz 1717. simboli su grada – kule i Sv. Marko. Na maketi otoka Korčule u prizemlju Muzeja istaknuta su

sl.17. Pogled na mramornu skulpturu Frana Kršinića *Meditacija*, 1968. godina

sl.18. Pogled na izložbe pripadajuće Memorijalnoj zbirci Petra Šegedina, jednog od najznačajnijih hrvatskih književnika i mislioca 20.stoljeća (Petar Šegedin: *Djeca Božja*, prvi suvremeni roman, Matica Hrvatska, 1946. godina i monografija Frano Kršinić s predgovorom Petra Šegedina i fotografijama Nenada Gattina, Zagreb, 1968. godina)

otočna naselja te obližnji otoci koji imaju važnu ulogu u funkcioniranju Korčule kao cjeline. Grad Korčula podignut je na poluotoku isturenom u Pelješki kanal.

Na stropu južne prostorije prizemlja vidljive su grede s oslikom iz 16. stoljeća, jednim od malobrojnih sačuvanih u Korčuli. Kamenarstvom i kamenoklesarstvom ljudi su se na Korčuli i obližnjim otocima bavili od antike do 20. stoljeća, a prezentirani su blokovima kamena iz kame-noloma na Korčuli, alatom, smukom, pomagalima i kamenim uporabnim predmetima te kamenicom za maslinovo ulje. Izloženi su gotičko-renesansni kapiteli i grbovi, kao i radovi korčulanskih umjetnika. Djela suvremenih kipara kontinuitet su umjetničkog stvaralaštva.

Na ekranima su videoprezentacije zaštićenih dijelova prirode na otoku Korčuli, urbanističkih znamenitosti Korčule, motiva grada na fotografijama i razglednicama te radova korčulanskih fotografa do 1980-ih godina.

U sjevernoj izložbenoj prostoriji prvog kata predstavljena je povijest Korčule u srednjem vijeku. Tadašnji događaji utjecali su na razvoj otoka u idućim stoljećima. Među

njima je nastanak Statuta grada i otoka Korčule te osnutak Korčulansko-stonske, kasnije Korčulanske biskupije. Statut grada i otoka Korčule iz 1214. predstavljen je kopijom replike 8. i 9. glave redakcije Korčulanskog statuta iz 16. stoljeća koja se čuva u obitelji Kapor te videoprezentacijom. Na voštanom pečatu korčulanske komune iz 16. stoljeća lik je sv. Marka, zaštitnika grada i biskupije, te kule Kopnenih vrata.

Kroz cijelu povijest Korčula je zbog geopolitičkog položaja bila važna brojnim osvajačima. Bitka između Osmanlija i Korčulana prikazana je na fotografiji freske iz crkve sv. Nikole u Molla di Bariju, a s njom se povezuje kopija crteža Korčule iz 1570. godine koja se izvorno nalazi u Državnom arhivu u Veneciji. Maketa stare gradske jezgre Korčule prikazuje urbanistički razvoj grada koji potječe iz srednjeg vijeka. Najvažnije su građevine osvijetljene. Urbanistički razvoj grada predočen je urbanističkim prikazom i katastarskim planom iz 19. stoljeća.

Korčula obiluje državnim, gradskim, plemićkim, biskupskim i obrtničkim grbovima, kao i grbovima kneževa, duždeva i providura. U muzejskom su postavu izloženi grbovi kovača i kamenoklesara iz 17. stoljeća. Marko Andrijić najznačajniji je korčulanski kipar i graditelj. Andrijići su predstavljeni krunom bunara s obiteljskim grbom te grbovima knezova Capello i Viaro iz 15. stoljeća – radovima Marka Andrijića. Gotički grb Kanavelića iz 15. stoljeća najstariji je među grbovima u muzejskom vlasništvu. Ti grbovi predstavljaju obitelji iz kojih su potekli značajni hrvatski umjetnici – Andrijići i Petar Kanavelić.

U južnoj prostoriji prvog kata izloženi su povijesni crteži i kartografski prikazi grada i otoka Korčule od 15. do 19. stoljeća. Dokumenti su urbanističkoga, arhitektonskoga i gospodarskog razvoja grada. Na crtežu Korčule Giovannija Francesca Camuttija iz 1572. prvi su put likovno zabilježena brodogradilišta te istaknuto značenje žena u povijesnoj bitci 1571. između Osmanlija i Korčulana. Videoprezentacije na ekranima prikazuju činjenice vezane za brodogradnju i kamenoklesarstvo. Modelima brodova, alatima i pomagalicama predstavljena je brodograditeljska prošlost Korčule. Maketa brodogradilišta Vicka Sesse iz 1978. detaljno prikazuje starinsko brodogradilište koje se nalazilo u priobalnom pojasu, uz prolaz koji spaja staru gradsku jezgru sa zapadnim predgrađem. Pomorsku povijest ilustriraju akvareli jedrenjaka na kojima su Korčulani plovili, pomorske karte i navigacijski instrumenti te putna košara pomoraca.

U istočnoj prostoriji na drugom katu predstavljena je kulturno-umjetnička prošlost Korčule od 17. do 20. stoljeća. Izloženi su predmeti svakodnevnog života građanskih obitelji. Ambijentalno su prikazani u dijelu palače, u skladu s prijašnjom namjenom prostora. Brončano kucalo Tiziana Aspettija iz 17. stoljeća prije je bilo na dvorišnim vratima palače Arneri. Dar je Republike Venecije jednome od istaknutih članova obitelji Arneri – kapetanu mletačke galije na morima Levanta

Povijesni klavir obitelji Boschi iz 1819. pripada među

malobrojne sačuvane primjerke sličnih instrumenata iz tog razdoblja. Na njemu je svirala Nannette Streicher-Stein, Beethovenova prijateljica. Sačuvan je u izvornom stanju.

Audiovizualnom prezentacijom predočena je glazbena arhiva Ivana Boschija iz 19. stoljeća. Uz salon obitelji Boschi iz 19. stoljeća, među namještajem se ističe izrezbareni dio škrinje iz 16. stoljeća, kasnobarokna komoda, drvena škrinja jadranskog tipa, stol za igranje karata i izrezbareni stalak – *stillo grote*, rad kipara Marina Radizze.

Osim portreta građana iz obitelji Andrijić, Boschi i Zaffron, izložene su slike sakralnih motiva iz 18. i 19. stoljeća. Nastale su u venecijanskim slikarskim radionicama, a ističu se *Smrt sv. Josipa* s prikazom onodobne drvodjeljske radionice, *Salomonov sud* i *Vjenčanje Joakima i Ane*.

Portreti Ferdinanda Gustinčića iz 1905. prikazuju znamenite Korčulane Jakova Baničevića i Petra Kanavelića. Minijaturni portreti iz obitelji Boschi na bjelokosti rad su korčulanskog umjetnika Josipa Zmajića iz prve polovice 19. stoljeća. Plašt iz obitelji Arneri-Hektorović iz 1615. dragocjeni je primjerak svjetovnog tekstila, vjerojatno rađen u Dalmaciji. Krase ga motivi biljaka i životinja u zlatovezu. Dječje igračke iz 19. stoljeća pripadale su obitelji Fabris-Zannon, kao i svilena vjenčanica, suncobran za korotu i lepeza. Među vrednije muzejske predmete pripadaju rezbareni kositreteni tanjuri iz 16. stoljeća iz obitelji Benussi.

Fotografijama i mačevima – *shivonima* iz 17. stoljeća predstavljeni su otočni plesovi s mačevima *moreška* i *kumpanije*, zaštićena kulturna dobra RH. Na zidovima nekadašnjeg salona prezentiran je kasnobarokni ornamentalni oslik.

U sjevernoj prostoriji drugog kata izložena su djela suvremenih autora. Vizualna prezentacija približava posjetiteljima važne povijesne događaje u Korčuli u 19. i 20. stoljeću. Petar Šegedin zastupljen je njegovim prvim suvremenim hrvatskim romanom *Djeca Božja* iz 1946., a predgovor monografije *Frano Kršinić* iz 1968. povezuje istaknute hrvatske umjetnike 20. stoljeća. Izloženi radovi Frana Kršinića, Iva Lozice, Izvora Oreba i Radoslava Duhovića pokazuju isprepletenost snažnih umjetničkih ličnosti u odnosu učitelj – učenik. Umjetnici su kasnije i profesionalno surađivali, a životni su im putovi povezani. Usto, radovi Iva Lozice i Izvora Oreba te prikazi Frana Kršinića upućuju na snažan utjecaj tih umjetnika na brojne naraštaje kasnijih stvaralaca. Mihovil Pansini, pjesnik filma, predstavljen je fotografijama filmskih isječaka iz filma *Scuza signorina* iz 1963., a arhitekt i dizajner Bernardo Bernardi stolicom izrađenom prema njegovu dizajnu. Jakov Peručić, Niko Sessa i Marin Božić profesionalni su fotografi čije radove odlikuju vrhunska tehnička i estetska obilježja. Fotografije navedenih autora izložene su na zidu, a pred njima je povijesna fotografska kamera Nika Sesse iz prve polovice 20. stoljeća.

Radovi Stipa Nobila, Nikole Skokandića i Tome Geričića izbor su iz Likovne zbirke Gradskog muzeja. Među-narodno stvaralaštvo zastupljeno je slikom Richarda Zieglera *Adam i Eva u raju* iz 1935. Vizualnom prezentacijom na ekranima su predstavljeni Petar Šegedin, Richard Ziegler i Frano Kršinić. Više umjetnina u toj prostoriji nadahnuto je tmurnim povijesnim zbivanjima u razdoblju prije početka Drugoga svjetskog rata i tijekom njega. Izražavaju osobni umjetnički doživljaj stvarnih povijesnih činjenica poput skulpture Radoslava Duhovića *Očaj*, nadahnute zbjegom u El Shatt. Richard Ziegler doživljavao je Korčulu *otokom ljubavi*. Pobjegavši pred nacistima, tu je boravio u razdoblju između dva svjetska rata.

U dalmatinskim kućama kuhinje su se tradicionalno nalazile u potkrovlju radi boljeg prozračivanja i veće svjetlosti te zbog drvenih međukatnih konstrukcija. Ambijentalna je kuhinja jedan od najatraktivnijih muzejskih prostora. Opremljena je starinskim namještajem, kuhinjskim posuđem i priborom, a sačuvano je i ognjište – komin. Upotrebom vrste posuda kakva je izložena u kuhinji i prezentacijom na ekranu prikazana je priprema tipične mediteranske hrane koja se danas nalazi na UNESCO-ovoj listi zaštićene nematerijalne baštine. U kuhinji su dvije zidne niše. Unutar niše ugrađene u zapadnom zidu sačuvana je klesarskim ukrasima dekorirana kamena *škafa* – nekadašnji sudoper. Blizu nje, u južnom zidu, nalazi se niša u kojoj su nužnik i starinska noćna posuda. Niša s nužnikom okrenuta je prema gradskoj kanalizaciji koja se još od srednjeg vijeka pružala između dva niza kuća i kroz koju su prema moru tekle otpadne vode.

sl.19. Pogled na izvornu kuhinju u sjevernom dijelu potkrovlja palače Gabriellis

sl.20. Pogled na izložbenu prostoriju u južnom dijelu potkrovlja palače Gabriellis

Sve fotografije snimila je Dea Botica.

Audiosadržaji/snimke izvedbi na harmonici, kao i melodije koje je pjevala nekadašnja korčulanska muška klapa *Moreška* te priče o životu Ljudmile Oreb rođene Jeričević vode nas u korčulansku prošlost. Izložena je kuhinja bila u uporabi do 1930-ih godina, a svakodnevno upotrebljavani predmeti postali su muzejski. Na stolu je izložen Badnjak, izrađen od hrastovine i ukrašen trima grančicama lovrike. Između grančica na Badnji su se dan stavljala tri uštupka/*prikle*. Badnjake su izrađivali korčulanski brodograditelji. Kolende i pjesme koje se prigodno pjevaju tijekom godine dio su nematerijalne baštine Korčule.

Na trećem katu predstavljen je vjerski kulturni i društveni život grada od srednjeg vijeka do 21. stoljeća. Tu je i zastava grada Korčule iz 1901. te fotografije kulturno-prosvjetnih društava. Autorica izložene fotografije, bratima Bratovštine Svih Svetih iz 1950-ih godina, istaknuta je hrvatska fotografkinja Marija Braut. Njezin profesionalni i umjetnički rad inspirirale su i korčulanske bratovštine i korčulanska *moreška*, bojni ples s mačevima i s elementima drame.

Brodogradnji, kamenoklesarstvu i kovačkom obrtu, koji su u prošlosti obilježavali Korčulu, pridružio se i zlatarski obrt. Zlatarska radionica Artura Marinovića djelovala je na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće.

U postav su uklopljeni i naslonjači izrađeni prema dizajnu Bernarda Bernardija, nekadašnji inventar hotela *Liburna* u Korčuli. Danas na njima mogu sjediti muzejski posjetitelji.

Dovršetakom građevne obnove i opremanja Gradskog muzeja Korčula naglašava se važna uloga te baštinske institucije osnovane 1957. godine. Ujedno se omogućuje unapređenje muzeološke prezentacije materijalnoga i nematerijalnoga kulturnog nasljeđa, kao i daljnji razvoj muzejske djelatnosti.

Priljeno: 30. studenog 2023.

THE RENOVATION OF KORČULA CITY MUSEUM

Korčula City Museum opened its doors in 2021, in which year the building fabric of the Gabriellis Palace, an immovable cultural property of the Republic of Croatia, in which it is housed, was renovated and a new permanent museum set-up was arranged.

The architectural documentation was produced in line with conservation guidelines. New elements of the historical architectural development of the building were discovered and later presented in museological terms.

The main design for the reconstruction of the palace was made by Dražen Colnago and the detailed technical drawings by Ivo Vojnović. The design for the interior decoration and furnishing was done by the Architectural Workshop Centre of Split, led by Petra Ivanišević Brzulja.

The Croatian Museum Council at the Ministry of Culture and Media of the Republic of Croatia gave its consent to the interior decoration design and for the museological concept of the new permanent display of Korčula City Museum, created and devised by Marija Hajdić, Tonko Barčot, Dinko Radić and Sani Sardelić in March 2019. The display of the archaeological collection was the work of Marta Kalebota. The works lasted four years. Electricity and water were put in, lighting fixtures, fire warning system and fire protection system as well as air conditioning. The museum premises with equipped with new equipment and multimedia contents. The info point is also a souvenir shop in which museum publications and souvenirs inspired by the material and intangible heritage of are on sale. When the building renovation and the furnishing of Korčula Municipal Museum were completed, the important role of a heritage institution founded in 1957 was emphasised.

It is now possible to improve museum presentations of the material and intangible cultural heritage and encourage the development of the activity of the museum.